

ПРОТОКОЛ

№ 14979

гр. София, 14.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **Д. П. Ц.**

и прокурора **Р. Т. К.**

Сложи за разглеждане докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

Частно наказателно дело № 20231110212234 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Д. М. Б. - явява се, доведен от ОД Охрана.

За него **СЕ ЯВЯВА АДВОКАТ Е. Н. Н.** – служебен защитник назначен в досъдебно производство с постановление на лист 12 от 01.07.20023г., редовно уведомен.

СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА се представлява от районен прокурор **Р. К.**, редовно призован.

СЪДЪТ ДАДЕ ВЪЗМОЖНОСТ на защитника на обвиняемия **Б.**, адвокат **Н.** да се запознае с материалите на досъдебното производство, с оглед организиране на правото на защита на представляваното лице.

(Изпълни се.).

ДАВА СЕ ВЪЗМОЖНОСТ на обвиняемия **Б.** да комуникира със своя защитник в съдебна зала преди началото на заседанието.

(Изпълни се.).

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Н.: Мога да организирам правото на защита на моя подзащитен.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Съгласен съм правото ми на защита да се упражни от адвокат **Н.**.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА справка от д-р **В.** от Следствения арест гр.София

към 11.09.2023г., според която обвиняемият Б. не е съобщавал за здравословни проблеми. Еднократно е търсил медицинска помощ за леки успокоителни медикаменти, като медицинското му състояние се е наблюдавало и се наблюдава в условията на пенитенциарната институция.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискани по инициатива на съда справи, според които конкретното досъдебно производство е било върнато от СГС на СРС на 28.07.2023г. след проведеното заседание на 11.07.2023г., след което досъдебното производство е препратено от СРС на СРП на 04.08.2023г. Приложено е писмото на СГС, както и справка от СРП за полученото досъдебно производство на 04.08.2023г.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Н.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СНЕМА самоличността на обвиняемия съгласно справка АИС БДС представена от ОД „Охрана“:

Д. М. Б. - роден на *****г. в гр. С*, българин, български гражданин, с средно образование, неженен, живее на семейни начала с две деца, трудово ангажиран в частния сектор в областта на строителството, осъждан, с адрес: гр. С* кв. Х* Б*, ул. *** № *** ЕГН *****.

Майка: Анка Иванова Георгиева

Баща: Методи Б. М.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в настоящото производство.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Разбирам правата и задълженията си. Нямам въпроси относно правата и задълженията си. Не правя възражение за отводи.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания за отводи и искания по реда на съдебното следствие.

СЪДЪТ, като взе предвид, че са изпълнени изискванията на чл. 271-275 НПК, на основание чл. 276, ал.1 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ на основание чл. 276

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане молбата от защитника адвокат Н. от 28.08.2023г. за изменение на взетата спрямо обвиняемия Б. мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека такава.

Прочете се.

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Н.: Поддържа депозираното искане за изменение за мярката, както казахме. Нови доказателства няма да сочим. Само за допълнение относно семейното положение на подзащитния ми, няма ги в кориците на делото, но на предходно заседание, в което беше взета мярката за неотклонение спрямо подзащитния ми пред СРС, 99-ти състав сме приложили, както копие от актовете за раждане на двете непълнолетни деца, така и нотариално заверена декларация от свидетелката С., с която обвиняемият живее на семейни начала, че е баща на двете деца. Други искания нямам.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Поддържам искането си да бъде освободен. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Моля молбата за изменение на мярката за неотклонение спрямо обвинения Б. да остане без уважение. Нямам доказателствени искания.

Предвид липсата на доказателствени искания от страните **СЪДЪТ** на основание чл. 283 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени материали

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и на основание чл. 286 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Н.: От името на подзащитния ми Б. и на основание чл. 65 от НПК моля да измените мярката му за неотклонение „задържане под стража“ и да вземете по отношение на подзащитния ми по-лека такава. Основните ни съображения и основанията за това са следните.

На първо място, повече от два месеца Б. търпи мярка за неотклонение „задържане по стража“, като искам да подчертая и влошеното му здравословно състояние. Вярно от справката, че само един път му е оказана медицинска помощ на моя подзащитен, но по негови данни, същият има

неврологични и психологични кризи и атаки. За това следва да бъде подложен на медицинска терапия от медицинското лице в Следствения арест.

На второ място, излагам обстоятелствата, че по отношение на двете малолетни деца, за които преди момента на задържането си, моят подзащитен е полагал обществено полезен труд и е осигурявал прехраната им.

На трето място, следва да се отбележи обстоятелството, че в продължение на повече от един месец, разследването не е предприело процесуално-следствени действия, а и не е внесло обвинителен акт, освен някаква приложена справка от телефонни обаждани към свидетел, които считам, че са ирелевантни по отношение на настоящото производство.

Подзащитният ми е с постоянен адрес и установена самоличност по делото, от което може да се изведе извода, че няма вероятност той да се укрие. Същият съдейства в хода на досъдебното производство. Както казах, няма никакви факти за извършени процесуално-следствени действия, а срокът на разследването е изтекъл. Не видях и удължаване на срока на разследването. Считам, че следва да се отбележи, че подзащитният ми Б. е само един път осъждан. Изтърпява повече от два месеца в ареста най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“, което е довело до намаляване на неговия престъпен интензитет. Няма опасност да извърши ново престъпление.

Моля да уважите молбата и да измените мярката за неотклонение взета по отношение на моя подзащитен в по-лека такава - домашен арест или парична гаранция в подходящ със социалното му положение размер.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Поддържам казаното от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите без уважение молбата на обвиняемия Д. Б. за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека такава, тъй като не са налице промени в обстоятелствата от първоначалното вземане на мярката. Не са били внесени нови данни относно здравословното състояние на обвиняемия Б., които биха могли да наложат необходимост за изменение на мярката за неотклонение в по-лека. Обоснованото предположение, че именно обвиняемият Бойчев е съпричастен към инкриминираното деяние, за което е ангажирана наказателна отговорност към настоящия момент, не е разколебано.

На следващо място, спрямо обвиняемия Б. е повдигнато обвинение за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 НК, което също така е с висока степен на обществена опасност, поради което участието на обвиняемия Б. в наказателното производство е наложително за разкриване на обективната истина. От събраните по делото материали, може да се направи извод за реална опасност от извършване на друго престъпление и реална опасност да се укрие или да осуети разкриването на обективната истина с оглед обстоятелството, че не е налице постоянен адрес за обвиняемия Б., а видно от приложената по делото докладна записка, същият пребивава в

различни хотели на територията на гр. С. Лицето не работи и нищо не го свързва с определен адрес на местопребиваване, което води до категоричен извод, че е налице реална опасност да се укрие. С оглед изложените твърдения на защитата за наличие на две малки деца, следва да се посочи, че видно от приложените актове за раждане в предходното производство, в същите е отбелязано на мястото за родител – „баща-неизвестен“. Декларацията приложена от лице, което се счита за заинтересовано от производството следва да бъде гледана с нужната критичност и не би следвало да бъде кредитирана с абсолютно доверие. Обвиняемият Б., с оглед материалите по делото, е лице с висока степен на обществена опасност, с престъпни навици и осъжданията му спрямо него не са се изигрвали поправително и превъзпитателно на целите на чл. 36 от НК. Същият е осъждан, като деянието, за което е привлечен по настоящото наказателно производство е извършено в изпитателния срок на трите му предишни осъждания.

Не на последно място, следва да се отбележи видно от събраните по делото доказателства, в случай, че спрямо обвиняемия Б. бъде взета по-лека мярка за неотклонение, същият може да окаже въздействие и да осуети разкриването на обективната истина, доколкото негови близки са се опитали да въздействат върху пострадали. В случай, че бъде изменена мярката му за неотклонение, обвиняемият Б. има възможност да реализира въздействие с по-висок интензитет. Следва да се отбележи също така, че не е налице прекомерност на задържането му, като срокът е законоустановен и разумен срок спрямо българското и европейското законодателство. Предвид гореизложеното моля да потвърдите мярката за неотклонение спрямо обвиняемия Б..

ЗАЩИТНИКЪТ АДВОКАТ Н.: Нямам друго какво да добавя.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Не знам какво да кажа. Моля съдът да ми определи по-лека мярка, аз си знам дали съм го направил.

На основание чл. 297, ал. 1 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯТ АЛЕКСАНДРОВ.

ОБВИНЯЕМИЯТ Б.: Ако може, колкото се може по-лека мярка да ми определите - по-добре „домашен арест“

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ И ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И С ОГЛЕД ХАРАКТЕРА НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ЧЛ. 65, АЛ. 1 НПК, намира следното:

Съдебният състав с оглед приложението на разпоредбата на чл. 63, ал 1 от НПК намира, че мярка за неотклонение „задържане под стража“ се определя в случаите, когато събраните по реда и способите на НПК доказателства и доказателствени средства сочат наличие на обосновано предположение наказателно преследваното лице да е съпричастно към престъпление от общ характер, наказуемо с лишаване от свобода в определен размер и доказателства по делото сочат в условията на алтернативност една от кумулативно изискуемите предпоставки на процесуалния закон - така наречените опасности, а именно опасност от укриване и/или опасност от извършване на последваща криминална дейност.

От материалите по делото, съдът установява, че обвиняемия Б. е привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл. 198, ал 1 НК, за това, че на 16.06.2023г., около 14:15 часа в гр.С., в кв. „Х. Б.“, ул. „С. П.“ № *** е отнел чужда движима вещ - сумата от 120 лева от владението на С. С. М. с намерение противозаконно да я присвои, без негово съгласие, като употребил принуда под формата на заплашване - произнесъл през зъби: *„Няма да ти платя, а ти ще ми дадеш твоите пари“*, докато държал юмрука си свит към пострадалото лице.

Законодателят е предвидил законова санкция наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 (три) до 10 (десет) години, което по смисъла на чл. 93, т. 7 НК сочи, че конкретното обвинение е за тежко умишлено престъпление, наказуемо с наказание „лишаване от свобода“ повече от 5 (пет) години. Законодателят е отдал тежест и на самото наказание, като е определил висок минимум от 3 (три) години, поради необходимостта от защитата на обществените отношения. Това съответства на високата степен на обществена опасност на престъплението „грабеж“, доколкото чрез него се засягат личността на конкретен пострадал чрез принуда под формата на физическо и/или психическо насилие, а това обуславя и накърняването на неговата собственост.

В съответствие с тълкувателните постановки на т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 2002г. на ОСНК на ВКС степента на доказаност на обоснованото предположение в рамките на производствата по чл. 64 от НПК и чл. 65 от НПК, не е необходимо да бъде изведена по абсолютен и безспорен начин, така както се изисква в случаите, когато прокурорът следва да повдигне обвинение с обвинителен акт или съдът следва да постанови осъдителна присъда, ако са налице основания за това.

За целите на производството и с оглед събраната доказателствена съвкупност, съдът установява наличие на обосновано предположение обвиняемият Б., с висока степен на вероятност, да е съпричастен към престъплението по чл. 198, ал. 1 НК, за което е наказателно преследван. За да формира този извод, съдът се позова на приложените по делото гласни доказателствени средства, писмени доказателства и веществени доказателства. Изпълнена е и съдебна-техническа експертиза. Показанията на свидетеля М., който е пострадал от престъплението, са ясни, конкретни,

детайлни, добросъвестни, хармонични. В показанията си свидетеля М. сочи възприятия за външния вид на обвиняемия Б. и за неговите конкретни действия, които са съотнесими към елементите на изпълнителното деяние на извършеното престъпление по чл.198, ал.1 от НК. Показанията на свидетеля М. се потвърждават от показанията свидетеля О. С., пред когото обвиняемият Б. е признал за извършеното престъпление. Веществените доказателства по делото от аудиозаписа на Национална дирекция телефон 112 съдържат преки възприятия за непосредствено възприети факти от непосредствено извършеното престъпление, споделени от свидетеля М.. Във връзка с извършеното престъпление, свидетелят М. в показанията си от трите му разпита в досъдебното производство последователно и конкретно посочва, че обвиняемият Б. и свидетелката С. А. са ползвали таксиметрова услуга за превоз. В тази насока, свидетелят Иван Ников посочва, че е поръчал такси от конкретния хотел в гр. С. и е възприел обвиняемият Б. и свидетеля А. да се качват в таксито. Свидателят М. е шофьор на таксито, а той излага в показанията си, че курсът на таксито е бил променен до кв. „Х. Б.“, гр.С. Натрупаната сметка за таксиметровата услуга, която се доказва от приложения по делото касов бон за сумата от 24,76 лева, е причината да раздразни обвиняемият Б., последният заявявайки на пострадалия М., че няма да плати сумата за таксито, показвайки намерение да се облагодетелства по незаконен начин, чрез заплаха през зъби, като поискал парите от оборота на пострадалия М., насочвайки юмрук към него. Допълнителните възприятия на свидетеля М., доколкото съобщавал за престъплението на телефон 112, относно това, че обвиняемият Б. е искал да хвърли камък към пострадалия, обективират трайното му намерение да се облагодетелства с отнетите вещи. Показанията на свидетеля С. А. са нелогични и опровергаващи се от останалия събран по делото доказателствен материал. Свидателят А. живее на семейни начела с обвиняемия Б.. Показанията ѝ са обективирани с цел осуетяването на наказателно преследване на обвиняемия Б..

Прокурорът за изключително кратко време в рамките на образуваното ДП е събрал доказателства и доказателствени средства чрез процесуалния инструментариум на НПК. Към момента предстои по преценка на прокурора евентуалното изпълнение на КСППЕ по отношение на обвиняемия Б., доколкото са налице косвени данни, че същия е наркозависим. Отново по преценка на прокурора може да бъде проверена информацията от приложената на лист 53 от ДП флаш-памет, съдържаща гласови данни от интернет приложение за обаждане на лице с името Б. М. към свидетеля М.. Тези гласни данни може да съдържат допълнителни косвени факти за деянието на обвиняемия Д. Б. и да спомогнат за изясняване на делото от обективна страна. Досъдебното производство е подготвително и в рамките на съдебната фаза на наказателния процес следва да бъдат събрани всички възможни доказателства и доказателствени средства. В настоящия случай прокурорът е събрал доказателства и доказателствени средства по линията на обвинението и по линията на защитата.

По отношение на предпоставката на реална опасност от укриване по отношение на обвиняемия Б., съдът намира следното:

Обвиняемият Б. не е установен непосредствено след престъплението, а в един по късен момент, с оглед приложените оперативно-издирвателни мероприятия. Фактическото задържане на обвиняемия Б. е на 30.06.2023г. Със задържането му е предотвратено неговото укриване от органите на правосъдието. Тоест, тази опасност не се е проявила поради тази пречка, а не, че не е могла да не може да бъде реализирана. Съдът отчита реалната опасност от укриване на обвиняемия Б., поради обремененото му съдебно минало, доколкото настоящото деяние попада в пределите на изпитателния срок на предходните му осъждания, по които е наказан с условно наказание. Обвиняемият Б. знаейки, че за настоящото обвинение би могъл да получи ефективно наказание, би осуетил изпълнението на присъдата, както и привеждането в режим на ефективно изтърпяване на наказанието по предходните му условни осъждания.

Съдът намира, че е налице и реална опасност от извършване на престъпление. Тази опасност не е хипотетична. Съдът отчита, че обвиняемия Б. е с обременено съдебно минало. Настоящото престъпление попада в пределите на изпитателния срок на осъжданията му по НОХД № *****/2020г. по описа на СРС, в сила от 30.09.2020г и по НОХД № ***** по описа на СРС, в сила от 08.06.2020г. С оглед осъжданията си, обвиняемият Бойчев е показал, че има трайно изградени престъпни навици да извършва престъпления срещу собствеността на гражданите въпреки, че същият е млад човек, с добро общо здравословно състояние, може да работи, и да полага труд, респективно да живее според законно придобитото.

По отношение на продължителността на провежданото разследване в настоящото ДП и с оглед приложението на разпоредбата на чл.63, ал.4 от НПК, лимитираща максималните предели на допустимите законови срокове на действието на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в ДП спрямо обвинено лице, решаващата инстанция на СРС намира следното:

Обвиняемият Д. М. Б. е фактически задържан за срок от 24 часа на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР на **30.06.2023г.** Впоследствие, спрямо него с влязъл в сила на **11.07.2023г.** съдебен акт на първоинстанционен състав на СРС, НО е взета и определена мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Продължителността на една мярка за неотклонение в ДП, каквато е мярката за неотклонение „задържане под стража“ в съответствие с чл.63, ал.4 от НПК, се преценява не от датата на образуването на ДП – в случая от 16.06.2023г., а от момента на вземането и определянето ѝ от съда в процедурата *“habeas corpus”*.

От момента на фактическото задържане на обвиняемия Б. от 30.06.2023г. към днешна дата 14.09.2023г. са изминали 2 (два) месеца и 15 (петнадесет) дни. Този срок е разумен и същият е в рамките на допустимия максимален 8 (осем) месечен срок на действието на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в ДП, в случаите, когато е повдигнато обвинение за

тежко умишлено престъпление, съгласно чл.93, т.7 от НК, каквото се явява обвинението по състава на чл.198, ал.1 от НК. Този максимален 8 (осем) месечен срок по силата на чл.63, ал.4 от НПК има за цел да дисциплинира органите на разследването и прокурора да провеждат ритмично, организирано, експедитивно, оперативно и бързо разследване по наказателна дела на досъдебната фаза, по които има задържани физически лица обвиняеми. Посоченият срок по чл. 63, ал.4 от НПК е в съответствие и с константната съдебна практика на ЕСПЧ изискваща високодоговарящите държави, прилагащи КЗПЧОС, да провеждат своевременни разследвания по наказателните дела със задържани лица и да гарантират на същите непосредствен достъп до правосъдие.

Трайната съдебна практика на ЕСПЧ е установила и еднопосочни правила, съгласно които следва винаги да се преценява от прилагащия съд на база определени юридически факти (поведението на обвинения субект; действията и бездействията на органите на съдебната власт; както и фактическа и правна сложност на наказателното производство) дали е налице неоснователно забавяне на разследването по делата на досъдебна фаза със задържани лица в случаите, когато е взета от съдебен орган мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо едно обвинено лице, но е проявено бездействие по разследването с неизвършване на процесуално-следствени действия, без обаче, срокът на чл.63, ал.4 от НПК да е надвишен в самото ДП.

Установява се от материалите по делото и съгласно изисканите от съда справки, че първоначалното съдебно производство по описа на СРС, НО, 99 състав по ЧНД по чл.64 от НПК, проведено спрямо обвиняемия Б.. е било изпратено на СГС в периода 03.07.2023г. до 11.07.2023г. във връзка с иницииран съдебен по контрол по жалба на задържаното лице. На **11.07.2023г.** състав на СГС, НО по ВНЧД № 3826 е потвърдил първоинстанционния съдебен акт на състава на СРС, НО, с което е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия Б..

Делото е върнато от СГС на СРС, НО на **28.07.2023г.** – след 17 дни. Около 1 (една) седмица, след това, е било необходимо на администрацията на СРС, НО да придвижи ДП към наблюдаващия районен прокурор на СРП, въпреки че разстоянията между администрацията на СРС, НО и СРП са буквално на две крачки (*делят ги само две прегради*). **ДП е било получено от СРП с входирането му на 04.08.2023г.** От този момент – 04.08.2023г., материалите от ДП са били на фактическо разположение на наблюдаващия прокурор от СРП. Налице е безспорно забавяне на администрирането на ДП от двете администрации на СГС и СРС, поради „структурните им недостатъци“ – близо около един месец. Държавата няма да носи отговорност по настоящия случай, ако предприеме „подходящи коригиращи мерки“ с необходимата бързина – **съгласно Решението „Клейн срещу Германия“ на ЕСПЧ от 2000г.** В тази насока настоящият съдебен акт ще вземе съответни такива „коригиращи мерки“ в рамките на своето произнасяне със съдебния акт в процедурата по чл.65, ал.1 от НПК. Според съда една от основните причини за забавянето на ДП от 11.07.2023г. до 04.08.2023г. е предизвикано

от двете администрации на СГС и СРС и то не може да се вмени във вина на органите на разследването и наблюдаващия прокурор до датата на фактическото получаване от СРП на материалите от разследването на 04.08.2023г. ЕСПЧ е подчертавал в съдебната си практика, че забавянето на всяко отделно наказателно производство, в случая чрез неоправданите действия и бездействия на администрациите на СГС и СРС, които имат принос в общото забавяне на разследването в ДП, застрашава винаги ефективността и надеждността на раздаването на правосъдие. Това води и до нарушаване на принципа на разумния срок в наказателното производство. *(По отношение на въпроса за забавянето на разследването от ДП от прокурора от 04.08.2023г. съдът ще изложи съображения малко по-долу в настоящите мотиви, като от значение за тази преценка е да се прецени конкретно кога забавянето се допуска от магистрат, на когото по закон е възложено да е ръководно-решаващ орган по делото, и кога забавянето е допуснато от длъжностни лица на администрацията на съответния съд при администрирането на самото ДП).* Съдебният състав подчертава в мотивите на съдебния си акт и най-вече по отношение на администрацията на СРС, НО, че допуснатото забавяне на администрирането на конкретното ДП не е инцидентен случай, а е нарушение от натрупани трайни недостатъци в дейността на администрирането на ДП от СРС към СРП. Тази негативна практика е несъвместима с приложението на КЗПЧОС. Според настоящата инстанция, ръководителите на администрациите на съдилищата на СГС и СРС би следвало да вземат адекватни, организационни и подходящи несъдебни мерки (извън съдебните мерки за самите наказателни производства, по които са компетентни само съответните съдебни състави), като положат „специални грижи“, чрез които производствата делата със задържани лица да се придвижват по-бързо между инстанциите и към органите на прокуратурата съгласно **решението на ЕСПЧ по делото „Union Alimentaria Sanders SA срещу Испания“ от 1981г и решението на ЕСПЧ по делото „Фрайдендер срещу Франция“ от 2000г.**, след като са произнесени съдебните актове в производствата по реда на чл.64, ал.1 от НПК и чл.65, ал.1 от НПК. Наказателните дела по принцип изискват по-голяма експедитивност във всяко отношение от ненаказателните дела, съгласно **решението на ЕСПЧ „Багета срещу Италия“ от 1987г.** В противен случай се накърняват и ще се накърняват основни права – правата на прокурора да обоснове и докаже своевременно своята обвинителна теза и правата на задържаното лице, поради забавено разследване и продължително търпене на мярка за неотклонение „задържане под стража“ в ДП, която в определен изминал период би се е превърнала в непостановено с присъда наказание „лишаване от свобода“. По този начин би се избегнала ситуацията на несигурност в съдбата на обвинените лица, спрямо които действа мярка за неотклонение задържане под стража, когато развитието на едно ДП е все още във фазата на разследването.

В настоящият случай, наблюдаващият прокурор започва да носи отговорност за забавяне на разследването от 04.08.2023г., а не от 11.07.2023г. Недопустимо е установеното забавяне при администрирането на ДП между администрациите на СГС и СРС да се отчита във вреда на прокурора.

Прокурорът има правото по Конституция да обоснове и докаже обвинителна си теза като ръководно-решаващ орган на ДП. Няма как прокурора да стори това, ако самото ДП не му е било на фактическо разположение. ДП не му е било на фактическо разположение от 11.07.2023г. до 04.08.2023г., а едва от 04.08.2023г. Решаващата инстанция на СРС намира, че има забавяне на разследването от ДП от страна на прокурора, но то започва от 04.08.2023г. до датата на депозираната молба по чл.65, ал.1 от НПК на 28.08.2023г. **Това забавяне на прокурора от 04.08.2023г. до 28.08.2023г., в рамките на което не са извършвани от разследващите органи процесуално-следствени действия в ДП, е в порядъка на 24 дни.** Това забавяне от 24 дни, обаче, както и общото забавяне на ДП от 11.07.2023г. и от 04.08.2023г., не е значително само по себе си, тъй като **не превишава дори 1/8 (по отношение на забавянето на ДП от 04.08.2023г. до 28.08.2023г.)** от допустимият срок на законовото задържане на обвинено лице в ДП в съответствие с разпоредбата на чл.63, ал.4 от НПК. Съдът намира, че установеното забавяне в разследването от страна на прокурора и разследващите органи от 04.08.2023г. е незначително с оглед съотношението на допустимият предел на срока на действието на една мярка за неотклонение „задържане под стража“ в ДП. Съдът отчита, че в първоначалният момент на образуването на ДП прокурорът изключително професионално, отговорно, съвестно, ритмично, експедитивно и обосновано е извършвал чрез разследващия орган процесуално-следствени действия. Съдът съображава, че дори доказателствената съвкупност в ДП е събрана в значителен обем. Обоснованото предположение за авторството на обвиняемия Б. към извършеното предложение е надградено, не се опровергава от доказателствата по делото, нито степента му на обосноваността на обвинението е намаляла, въпреки забавянето на разследването в ДП с 24 дни. След изчерпването на процедурата по „*habeas corpus*“ пред настоящата инстанция спрямо обвиненото лице Б., ДП следва да се върне на прокурора, за да може същият да се организира и да прояви професионализъм, бързина, оперативност и експедитивност за финализирането на ДП с акт на прокурора в стадия действия на прокурора след приключване на разследването по чл.242, ал.1 от НПК. По този начин представителят на СРП, ще гарантира правото на защита на обвиняемия Б., своевременното и качествено приключване на ДП, което има само подготвителен характер (в същинската съдебната фаза се събират всички възможни доказателства и доказателствени средства по смисъла на чл.102 от НПК), като така ще се изпълни и приложението на непосредствената цел на чл.1 от НПК – да се разкрие по реда и способите на НПК извършеното престъпление и неговия автор, да се приложи правилно материалния и процесуалния закон, и при установяване на вина - да се ангажира наказателната отговорност на субекта на противоправното деяние. Прокурорът има възможността по ефективен и непосредствен начин да спазва принципите на правовата и демократична държава за провеждане на експедитивно и качествено разследване по ДП със задържани лица, които настоящият съдебен състав безусловно споделя и прокламира. Това от своя страна представлява жизнено важна гаранция в една правова и демократична

държава, която следва осигурява режим на задържане, който да насърчава закрилата на задържаня.

Тези съображения мотивират съда да приеме, че молбата на обвиняемия Б. за изменение на взетата му мярка за неотклонение „задържане под стража“ по реда на чл.65, ал.1 от НПК е неоснователна и недоказана. Същата следва да се остави без уважение. Друга по-лека мярка за неотклонение, различна от „задържане под стража“, няма да изпълни целите на чл. 1 от НПК и чл. 57 от НПК. Наличието на низходящи родственици и семейство е следвало да бъдат възпиращи фактори за обвиняемия Б. да се въздържа от извършването на каквито и да е било обществено опасни посегателства и предвид това, че спрямо него са наложени, с влезли в сила присъди условни наказания. Наличието на родственици и семейство, за които обвиняемият следва да се грижи са ирелевантни относно преценката следва ли да се измени мярката му за неотклонение „задържане под стажа“ в по-лека. По отношение на доводите и възраженията на защитата, че обвиняемият Б. има проблеми със здравословното си състояние, съдът отчита в съответствие с чл. 255, ал. 1 ЗИНЗС и съгласно справка на д-р Върбанов, че на същия по закон се осигурява и следва да се осигурява най-малко веднъж седмично медицински преглед, а в определени случаи незабавно, в условията на пенитенциарна институция, където същият търпи ограничение на свободното си придвижване. Тази медицинска помощ не съответства на онази медицинска помощ, която свободните граждани и лица получават, но установеният минимален стандарт на медицинската помощ, уредена в чл. 255 ЗИНЗС съответства на критериите за навременност, ефективност и целесъобразност съгласно постановките на Решението на делото „*Кудла срещу Полша*“ на ЕСПЧ.

По тези съображения и с оглед изложеното
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **ОБВИНЯЕМИЯТ Д. М. Б.** за изменение на наложената му мярка за неотклонение „задържане под стража“ с по-лека такава.

Определението на съдебния състав може да бъде обжалвано и/или протестирано в 3 /три/ дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест **СЪДЪТ НАСРОЧВА** делото пред СГС за **26.09.2023 г. от 10:00 ч.**, за която дата и час страните уведомени от днес.

Обвиняемият Д. М. Б. **ДА БЪДЕ ОСИГУРЕН** за заседанието пред СГС по установения от закона ред.

В съответствие с изложените от съда мотиви в съдебния му акт и във връзка от необходимостта от предприемане на „коригиращи мерки“ за създаване на бързина, които ще гарантират правата на прокуратурата и правото на защита на обвиняемия Б., съгласно постановките на Решение по делото „Клейн Срецуу Германия“ на ЕСПЧ от 2000 година

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПОСТАНОВЯВА изготвянето на заверени преписи от материалите от досъдебното производство и същите да се приложат към наказателното производство по НЧД 12234/2023г., по описа на СРС, НО, 9-ти състав, като се считат за неразделна част от материалите по делото, които в цялост следва да се изпратят в СГС в случай на жалба или протест.

(Изпълни се)

ПОСТАНОВЯВА връщането на досъдебното производство в оригинал на СРП за продължаване хода на процесуално-следствените действия в рамките на провежданото разследване.

(Изпълни се).

ПОСТАНОВЯВА препис извлечение да се предостави на наблюдаващия прокурор за администрирането му от администрацията на СРП към самия наблюдаващ прокурор за продължаване хода на досъдебното производство.

ПОСТАНОВЯВА заверени преписи от съдебния протокол **ДА СЕ ИЗПРАТЯТ** на **АДМИНИСТРАТИВНИТЕ РЪКОВОДИТЕЛИ** на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД** и **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** за преценка за евентуално предприемане на действия по компетентност в съответствие с постановените от съда мотиви в настоящия съдебен акт.

РАЗЯСНЯВА СЕ на **АДМИНИСТРАТИВНИЯ РЪКОВОДИТЕЛ** на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, че вместо да образува дисциплинарни производства и да ангажира отговорността на съдията-докладчик по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ за забавено наказателно производство с 8 (осем) дни, което забавяне се основава на действията и бездействията на служителите на администрацията на СРС, която ръководи, че може да организира извършването на организационни мерки спрямо служителите в ръководената от него администрация и спрямо съдебния администратор, с оглед недопускане на забавяне на делата със задържани лица при администрирането

им към СРП.

Препис от протокола да се издаде на защитника без нарочна молба за това.

Съдебното заседание приключи в 11:06 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____